

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ СРСР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 48 (386) |

Четвер, 5 грудня 1974 р.

| Ціна 2 коп.

НАША РІДНА РАДЯНСЬКА ВЛАДА

РАДЯНСЬКІ люди відзначають День Радянської Конституції як велике свято торжества соціалістичної демократії, справжнього народовладдя, яке могло виникнути й розвинути, тільки в результаті перемоги пролетарської революції. Великий Жовтень знищив приватну власність на засоби виробництва, експлуатацію людини людиною, відкрив шлях до творчості й активної участі в управлінні державою ширшим масам трудящих.

5 грудня 1936 року Надзвичайний Восьмий з'їзд Рад СРСР затвердив діючу нині Конституцію СРСР. На ознаменування цієї історичної події з'їзд проголосив цей день Днем Конституції СРСР. В Основному Законі нашої країни законодавчо були закріплені перемога соціалізму, соціалістичні основи суспільної і державної організації СРСР, широкі права і свободи радянських громадян.

Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев у доповіді «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» підкреслив: «Держава диктатури пролетаріату, виконавши свою велику історичну місію, поступово переросла в загальнонародну соціалістичну державу трудящих, керівною силою якої залишається робітничий клас».

Нині СРСР постає перед світом як зразок суспільного прогресу, справжньої демократії.

Всі прогресивні люди світу захоплюються здобутками радянського народу в соціалістичному і комуністичному будівництві, захоплюються радянською демократією — демократією якісно нового типу, яка дає трудящим справжню, а не примарну свободу.

КОНСТИТУЦІЯ СРСР надає трудящим Радянського Союзу найширші політичні і громадянські права. Наш демократизм, що випливає з самої природи соціалізму, ґрунтується на положенні марксизму-ленінізму про те, що творцем історичного процесу, вирішальною силою суспільного розвитку є трудящі маси. У нашій країні сам народ управляє всіма справами суспільства, бере участь у виробленні законів і підкується про їх неухильне виконання. Перед радянськими законами всі рівні.

Найширше залучення трудящих до управління державою — основний принцип соціалістичного ладу. Всі радянські люди користуються правом на об'єднання в громадські організації, правом вибирати і бути обраними в органи державної влади, до народних судів, відкликати депутатів і народних суддів. Конституція СРСР гарантує громадянам Радянської країни свободу совісті, слова, друку, зборів.

Провідну роль в системі соціалістичної демократії відіграють Ради депутатів трудящих. Вони є основою нашої загальнонародної держави. У них беруть участь представники робітничого класу, колгоспного селянства, трудової інтелігенції. Так, в складі найвищого органу державної влади країни — Верховної Ради СРСР — 1517 депутатів; 767 — в Раді Союзу і 750 — в Раді Національностей. Серед них — 490 робітників і 271 колгоспник — понад 50 процентів усього складу. 180 депутатів представляють Українську РСР.

У червні минулого року трудящі республіки обрали до місцевих Рад 518447 депутатів. Тут представлено всі соціальні групи населення: комуністи і безпартійні, чоловіки й жінки, представники старшого і молодшого покоління.

Всього в нашій країні до Рад обрано понад два мільйони депутатів. В роботі постійних комісій та інших органів Рад беруть участь 25 мільйонів активістів.

Слід підкреслити, що справжнє народовладдя проявляється і в тому, що участь у вирішенні державних справ здійснюється не лише через органи влади, а й через широкую мережу масових організацій трудящих, зокрема, 100-мільйонні профспілки і 30-мільйонний Ленінський комсомол.

ОДНІЄЮ з найважливіших характерних рис соціалістичної демократії, які відрізняють її від демократії капіталістичної, є те, що вона не тільки проголошує, а й реально забезпечує права трудящої людини. Першорядне значення в нашій країні надається забезпеченню і гарантуванню соціально-економічних прав. Це — право на працю, відпочинок, безплатне лікування, на матеріальне забезпечення по старості і у випадку хвороби.

Все в ім'я людини, все для блага людини — такий вищий принцип діяльності Комуністичної партії і Радянського уряду, такий визначальний принцип нашого суспільства. Запорукою його здійснення є втілення в життя накреслень XXIV з'їзду КПРС, членів комуністичного будівництва.

Успішне здійснення головного завдання дев'ятої п'ятирічки з новою силою підтверджує, що для нашої партії немає вищої мети, ніж піклування про благо народу. Переконливим свідченням цього є заходи по підвищенню мінімальної заробітної плати робітників та службовців і водночас збільшення прибутків середньооплачуваних працівників, по збільшенню розміру стипендій, поданню допомоги багатодітним сім'ям, тощо.

Важливим джерелом зростання добробуту радянських людей є суспільні фонди споживання. За дев'ятим п'ятирічним планом обсяг безплатних матеріальних благ і послуг, а також грошових виплат із суспільних фондів має зрости в 1,4 раза і досягти на кінець п'ятирічки 90 мільярдів карбованців. Майже стільки становив у 1955 році весь національний дохід країни.

Нині середня тривалість оплачуваної відпустки одного дорослого робітника і службовця становить 21 робочий день. На виховання кожного із 50 мільйонів школярів витрачається в середньому 150 карбованців на рік. Майже тисяча карбованців — середня вартість навчання одного студента у вузі. Кожна друга дитина у місті, кожна четверта — в селі виховується у яслах або дитячому садку. На оплату перебування протягом року однієї дитини в яслах виділяється близько 400 карбованців.

Жодна країна світу не має такого розмаху житлового будівництва, як Радянський Союз. За абсолютним його обсягом, за кількістю зведених квартир (в розрахунку на 1000 чоловік) СРСР значно випереджає США, Англію, Францію та інші країни. Лише за перші три роки п'ятирічки було введено в дію понад 320 мільйонів квадратних метрів житла, що дозволило поліпшити умови 34 мільйонів чоловік. Переважна більшість радянських людей одержує житло за рахунок держави. На кінець нинішньої п'ятирічки загальна площа житла на одного міського мешканця зросте до 11,6 квадратного метра.

Виплати і пільги із суспільних фондів споживання в розрахунку на душу населення становлять тепер 316 карбованців на рік.

Наведені факти переконливо свідчать про переваги радянського способу життя над капіталістичним, про переваги соціалістичної демократії над капіталістичною.

Буржуазні пропагандисти всіляко розхвалюють капіталістичний лад, капіталістичний спосіб життя. Чи не найчастіше при цьому вони вживають слово «демократія». Але істинну цінну буржуазній демократії добре знають самі ж трудящі капіталістичних країн. Всі буржуазні конституції стоять на захисті приватної власності, а отже — і системи, що освячує цю власність. Отже, демократія буржуазного суспільства — це демократія для меншості, для тих, хто володіє грошовим мішком.

Про яку рівність може йти мова, скажімо, між «білими» і «чорними» у Сполучених Штатах? В іншій цитаделі капіталізму — ФРН людина, що дотримується прогресивних поглядів, не може знати роботи, а колишні нацисти живуть приспівуючи, одержують високі пенсії.

Сьогодні в несоціалістичних країнах не мають роботи понад 100 мільйонів чоловік. Недоступність висококваліфікованої медичної допомоги, освіти, примара незабезпеченої старості — все це чорною хмарою висить над трудівником капіталістичного світу.

Трудящі Радянської країни добре розуміють, що соціалістична демократія — це перш за все висока свідомість, дисципліна й організованість. Вона передбачає виконання кожним своїх конституційних обов'язків — неустанно трудитися, берегти соціалістичну власність — джерело народного добробуту, багатства й могутності Батьківщини. Кожен трудівник має глибоко усвідомлювати, що джерелом усіх матеріальних і духовних благ, які соціалістичне суспільство дає людині, є суспільно корисна праця, особистий вклад трудівника у розвиток економіки, у вирішення суспільних справ.

У ПРЕЗИДІЇ ЦП УТОГ ТА
РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ КОМІТЕТІ ПРОФСПІЛКИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПРИСВОЄННЯ ЗВАННЯ „МАЙСТЕР—ЗОЛОТІ РУКИ“ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТА В ОБ'ЄДНАННЯХ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

З метою поліпшення організації соціалістичного змагання, поєднання моральних і матеріальних стимулів у заохоченні передовиків виробництва президія ЦП УТОГ і президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств постановляють:

1. Затвердити положення про присвоєння звання «Майстер — золоті руки» на підприємствах та в об'єднаннях Українського товариства глухих.

2. Положення «Майстер — золоті руки» ввести в дію з 1 січня 1975 року.

3. Керівникам УВП, виробничих об'єднань, профспілковим та первинним організаціям УТОГ суворо підходити до присвоєння почесного звання «Майстер — золоті руки». Матеріали на присвоєння або позбавлення цього звання надсилати в оргвідділ ЦП УТОГ в десятиденний термін.

4. Запропонувати головам обліків УТОГ і обкомів профспілки систематично здійснювати контроль за виконанням цієї постанови та затвердженого нею положення.

5. Вважати таким, що втратило силу, положення про присвоєння звання «Майстер — золоті руки» на підприємствах УТОГ, затверджене президією ЦП УТОГ і президією УРК профспілки 28/31 липня 1970 року протокол № 187/8.

Голова президії ЦП УТОГ
Голова республіканського
комітету профспілки

А. СЕМКО.
М. БЕЗЕМЧУК.

У К А З

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
Про проведення виборів народних засідателів районних (міських)
народних судів Української РСР

У зв'язку з закінченням у січні—лютому 1975 року строку повноважень народних засідателів районних (міських) народних судів Української РСР, Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Виконавчим комітетам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих провести вибори народних засідателів районних (міських) народних судів Української РСР у січні—лютому 1975 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР
І. ГРУШЕЦЬКИЙ.
Секретар Президії Верховної Ради Української РСР
Я. КОЛОТУХА.

ПОЛОЖЕННЯ

про присвоєння звання „Майстер—золоті руки“ на підприємствах та об'єднаннях Українського товариства глухих

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Рух за присвоєння звання «Майстер—золоті руки» — вища ступінь соціалістичного змагання по професії (фаху).

II. УМОВИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ПРИСВОЄННЯ ЗВАННЯ

Почесне звання «Майстер—золоті руки» підприємства, об'єднання УТОГ може бути присвоєне тільки робітнику-переможцю в соціалістичному змаганні за звання «Кращий за професією» (фахом), який утримує це звання щокварталу протягом не менше двох років підряд, має кваліфікацію не нижче четвертого розряду і випускає продукцію з першого пред'явлення.

Матеріали на присвоєння звання «Майстер—золоті руки» готує комісія по підведенню підсумків соціалістичного змагання на підприємствах за пропозицією адміністрації цеху і цехового комітету. Рішення про присвоєння звання приймається на спільному засіданні адміністрації, місцевого комітету профспілки та бюро первинної організації УТОГ.

III. ЗАОХОЧЕННЯ І ПІЛЬГИ

Робітнику, удостоєному звання «Майстер—золоті руки» видається посвідчення і почесна червона стрічка з написом «Майстер—золоті руки» і найменування підприємства або об'єднання, і встановлюються такі заохочення і пільги:

1. Цінний подарунок вартістю до 100 (ста) крб. за рахунок коштів матеріального заохочення підприємства, об'єднання.

2. Розмір винагороди по підсумках роботи за рік (тринадцята зарплата) збільшується на 10 процентів.

3. Чергова відпустка надається у вигідний для робітника період року.

4. Переважне право на одержання путівки в санаторій, будинок відпочинку.

5. Переважне право на поліпшення житлових умов.

6. Позачергове обслуговування в медпункті підприємства, об'єднання.

IV. ПОЗБАВЛЕННЯ ЗВАННЯ

Робітник, який одержав високе звання «Майстер—золоті руки», повинен бути зразковим у праці, поведінці, побуті, загальноосвітньому та професійному навчанні.

Особи, яким присвоєно звання «Майстер—золоті руки» і, які допустили проступки, несумісні з цим почесним званням, або зниження показників у роботі, за пропозицією начальника цеху або старшого майстра, майстра і цехового комітету профспілки можуть бути позбавлені звання і посвідчення «Майстер—золоті руки».

Рішення про позбавлення звання приймається на спільному засіданні адміністрації, місцевого бюро первинної організації УТОГ.

СПРАВА ВСЬОГО ЖИТТЯ

Передовий робітник сьогодні — це людина, яка володіє глибокими знаннями, з широким культурним світоглядом, свідомістю і гворчим ставленням до праці. Ці високі вимоги до робітника глибоко усвідомлюють на Львівському УВП-1. Колектив УВП-1 гордиться заслуженими ветеранами праці Т. Луцик, І. Нестеренко, І. Ришко, якого нагороджено в цьому році орденом Трудового Червоного Прапора, «Майстрами—золоті руки» М. Сіренко, І. Мандзевич, Т. Чопко, М. Лук'яненко та багатьма іншими.

На підприємстві працює 240 ударників комуністичної праці. Це високе звання вони носять заслужено, розуміючи, що від особистого внеску кожного залежить успіх всього колективу.

В наш час звикли до мови цифр. Але не кожний відчуває, яка праця, яке творче натхнення стоїть за ними. Коли знайомишся з нормами щоденного виробітку робітників підприємства, то вражають високі показники 120—130 процентів. Та справа не в цьому, а в тому, що всі ми довірені нам справу сприймаємо, як справу всього нашого життя.

Ось приклад. Робітниця Л. Рогоцька взяла підвищені соціалістичні зобов'язання: щоденні норми виробітку виконувати на 110 процентів, а фактично виконання становить 130—140 процентів. І це не тому, що вона взяла на себе занижені норми. Ні. Такі високі показники — це, по-перше, раціональне використання кожної робочої хвилини, по-друге, це вогник, який проявляється в ході соціалістичного змагання. Змагається вона з товаришкою по роботі С. Пашко. У вільні від праці години вони теж знаходять собі заняття. Одна захоплюється шахами, а М. Ростоцька — акторською грою.

Атмосфера співдружності допомагає робітницям у всьому, і головне, у виконанні виробничих завдань. Саме завдяки індивідуальному соціалістичному змаганню нещодавно Л. Ростоцька з гордістю доповідала колективу УВП про дострокове виконання завдань п'ятиріччя.

Велике значення у ритмічній та злагодженій роботі підприємства має й принцип соціалістичного суспільства: «Один за всіх, всі за одного». Завжди готові допомогти товаришеві, замінити його на будь-якому виробничому процесі. Це наші ударники комуністичної праці швей І. В. Яременко, Є. І. Гриник, М. М. Дацько, прасувальниці Г. Д. Швець, Л. Ф. Алфімова, Л. М. Старушинська та багато інших. Саме вони є гордістю підприємства, трудівники, які прикрашають рідний колектив, своєю працею підвищуючи трудові здобутки УВП. Всі вони вже сьогодні значно випередили час, працюють в рахунок 1975—1976 років.

Т. ЄГОРОВА.

ЩЕ РАЗ ПРО ПЛІННІСТЬ КАДРІВ

Соціологи вважають, що процесом плінності кадрів можна керувати. Причини плінності і переміщень ще не зовсім вивчені. Справді, чим можна пояснити, що на Черкаському учбово-виробничому підприємстві (та не тільки на ньому) років чотири-п'ять тому майже не звільнялись люди. Останні два роки, коли умови праці, житлові, побутові умови значно покращали, зросла зарплата — в середньому за рік звільняється 7—10 робітників.

Безперечно, що в основі плінності лежать об'єктивні і суб'єктивні фактори. Це — бажання мати іншу професію, роботу, незадоволення своїм положенням, бажання навчатися і т. д. В числі причин плінності є і матеріальні, і сімейно-побутові мотиви.

Сам факт зростання плінності — явище негативне, не бажане, бо завдає не тільки економічних, а й соціальних втрат підприємствам Товариства. При зміні місця роботи робітник чи службовець втрачає в середньому 10—15 днів.

Звільнення, не зв'язані з суспільною необхідністю, — за власним бажанням, за прогули і порушення трудової дисципліни викликають негативні явища.

Велике значення має професійна орієнтація молоді. Важливо обрати свою майбутню професію ще на шкільній лаві. На жаль, у нас далеко не все зроблено в плані підготовки майбутніх робітників. Відомо, що в школах-інтернатах дівчата навчаються шити, юнаки оволодівають столярною справою. Старшокласникам присвоюють II—III-й розряди. Здається все добре — їм підготовлена дорога в життя. Насправді, часто буває зовсім не так. Юнак закінчив школу, а от душа в нього не лежить до столярної справи. Він поступає на іншу роботу, про яку давно мріяв, але не зміг підготуватись до неї не з своєї вини. Те ж саме буває і з дівчатами. Юнакові легше поступити на іншу роботу, а от молодим дівчатам — швейам це важче. В Черкасах, наприклад, жодне швейне підприємство немає гуртожитків.

Безповоротно загублено сотні учбових годин, змарнувалася праця вчителів, даремно витрачені кошти на підготовку швей і столярів. А все тому, що юнаки і дівчата освоювали програму, лише заради освоєння програми.

А чому б не готувати спеціалістів з числа випускників по більш широкій програмі професій: мулярів, штукатурів та інших будівельних професій, на які зараз великий попит у зв'язку з величезним будівництвом у нашій країні.

Я вважаю, що потрібно тісніше контактувати школам-інтернатам з професійно-технічними училищами, тримати тісніший зв'язок між школами і учбово-виробничими підприємствами. Потрібно вивчати причини плінності кадрів, для цього не шкодувати часу для роботи з людьми, особливо з молоддю. Бути до них чуйними, уважними, цікавитися їхнім особистим життям, їхніми запитами, прищеплювати їм любов до підприємства, на якому вони працюють.

Подолання плінності кадрів важливе і відповідальне завдання. Це проблема одна із найголовніших для нас. Старі кадри — гарантія високих виробничих показників. Розв'язання питання плінності кадрів сприятиме дальшому підвищенню ефективності суспільного виробництва.

Г. КУЗУБ.

голова Черкаського обласного відділу УТОГ.

В СІЛЬСЬКИХ ПЕРВИННИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ УТОГ ЛЬВІВЩИНИ

Ось уже шість років керує Заболотцівською сільською первинною організацією УТОГ пенсіонер А. Ф. Кармаліта.

«Наш голова» — з любов'ю говорять члени УТОГ про нього. І справді, хіба можна не поважати людину, яка самовіддано працює, віддаючи всі сили улюбленій справі. Саме завдяки Антону Федоровичу, який зумів згуртувати членів нашого Товариства — трудівників села, Заболотцівська первинна організація вважається однією з кращих у Бродівському райвідділі.

Чудово організовує А. Ф. Кармаліта роботу по побутовому і культурному обслуговуванню глухих. Завжди чуйно, по-батьківськи ставиться він до членів первинної організації. Тому і йдуть до Антона Федоровича люди з своїми турботами.

Так, наприклад, за клопотанням А. Ф. Кармаліти правління колгоспу ім. Чапаєва виділило члену УТОГ І. М. Квасниці 500 карбованців для ремонту будинку, глухому В. П. Сітці — соломи і сіна для годівлі особистієї худоби. Г. М. Чехут — конюх колгоспу імені Стефаніка, одержав безкоштовну путівку в будинок відпочинку «Сосновий бір», як премію за хорошу працю.

Славляться члени Заболотцівської первинної організації УТОГ своїми трудовими здобутками, працьовитістю. Всі вони активно працюють в колгоспі. Більшість з них — передовики сільського господарства. Серед них пастух І. М. Квасниця, конюх Г. М. Чехут і багато інших.

Добрими справами відома у Золочівському районі Словитська первинна організація, де головою комсомолка Борух Надія. Вже третій раз обирають Надію головою первинної організації, а це і є найкращою оцінкою її громадської діяльності. І хоча більшість тих, що обирали Н. Борух значно старші неї за віком, вони повністю покладаються на її досвід, вміння працювати з людьми.

Завжди тактовна, чуйна Надія серцем вболіває за справу покращення побутових та культурних умов життя членів УТОГ.

Завдяки її ентузіазму, вмінню правильно організувати свою роботу в Словитській первинній організації всім, кому належить, оформлена пенсія. Систематично проводиться політико-виховна робота серед глухих шляхом індивідуальних бесід, виступів на зборах, зльотах і нарадах передовиків сільського господарства.

Л. ТУМАРЄВА.

ПО СТОРІНКАХ ЖУРНАЛІВ

„КОМУНІСТ“

Вийшов у світ сімнадцятий номер теоретичного і політичного журналу ЦК КПРС «Коммунист».

Номер відкривається передовою статтею «Рік ударної праці».

Під рубрикою «Соціально-економічні і політичні проблеми розвитку соціалізму» вміщено статті: члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. Щербицького — «Міжнародне значення досвіду національних відносин в СРСР», першого секретаря Сахалінського обкому КПРС П. Леонова — «Партійні організації і передовий виробничий досвід», члена-кореспондента АН СРСР В. Афанасьєва — «Управління і рішення», кандидата історичних наук Л. Гордона, кандидата історичних наук Е. Клопова, журналіста Л. Онікова — «Соціальні проблеми побуту», доктора економічних наук І. Конника, кандидата економічних наук В. Левіна — «Економічний базис і політична надбудова в розвиненому соціалістичному суспільстві».

Розділ «З історії філософської думки» представлений статтею доктора філософських наук Г. Волкова — «Гете і сучасна наука».

У розділі «Програма миру в дії» опубліковано статті: М. Полянова — «Плодотворний діалог», члена ЦК КПЧ, міністра закордонних справ ЧССР Богуслава Хнеупека — «Координація дій — основа успіхів зовнішньої політики соціалізму».

У номері надруковано також інтерв'ю Генерального секретаря Португальської комуністичної партії Альваро Куньяла — «Кроки революції», статтю члена виконкому і секретаріату ЦК Компартії Іспанії Ігнасіо Гальєго — «Криза франкістського режиму», критико-бібліографічні матеріали.

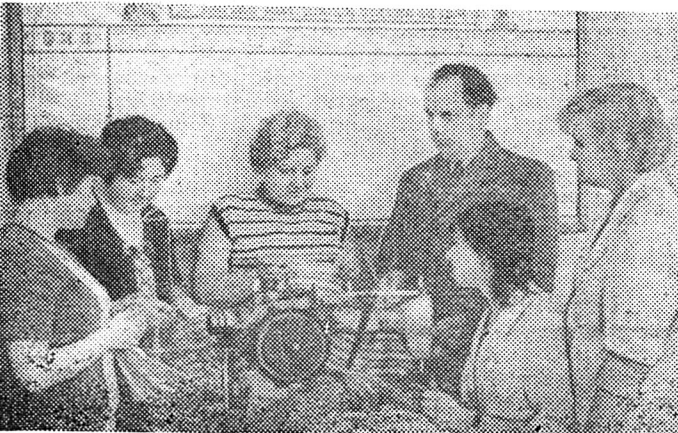
Три фотознімки, що вміщені в цій добірці, розповідають про багатогранне життя членів нашого Товариства. На першому з них ви бачите трудівниць Вінницького учбово-виробничого підприємства. У центрі — закрійниця Галина Микитівна ГИЧ. Завершивши особис-

ту п'ятирічку, Г. М. Гич вже видає продукцію в рахунок 1976 року. На трудові показники Галини Микитівни рівняються інші трудівниці закрійного цеху.

На другому знімку — слюсар Харківського тракторного заводу імені Орджонікідзе Ю. Ю. ВОРОНЕЦЬКИЙ. Норми виробітку Юліан Юліанович систематично виконує на 160 процентів при відмінній якості продукції.

На Львівському УВП-1 добре налагоджена робота комісії по

якості продукції. В результаті цього значно поліпшилась якість швейних виробів. Чоловічі сорочки УВП-1 користуються великим попитом у покупців. Під час чергового рейду комісії і зафіксував її роботу наш фотокореспондент.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА та І. РАДЧЕНКА.

ЧЕТВЕРТОМУ, ВИЗНАЧАЛЬНОМУ — УДАРНИЙ ФІНІШ

Широким размахом соціалістичного змагання і ударною працею відзначався увесь четвертий рік п'ятирічки, а зараз особливо, бо до кінця року залишаються лічені дні. Кожний з них приносить все нові і нові трудові перемоги.

Колектив мебелників складального цеху Миколаївського УВП, завершуючи річну програму, не випускає з поля зору питання якості продукції. Шафи посудні і книжкові, комбіновані шафи, секрети, тумбочки під телевизор та туалетні тумбочки — особливо ретельно складаються.

В цеху працює 35 ударників комуністичної праці, три «Майстри — золоті руки»: Є. К. Ворчакова, М. М. Макаров, А. І. Загребя. Бригадир складальників М. Ю. Буняк, складальник М. М. Мака-

ров мають особисті клейма — продукція їхня минає відділ технічного контролю.

В цех прийшли і молоді робітники Г. О. Шепелюк, Г. С. Ткачук, Л. П. Глуховський, О. В. Вінниченко, які закінчили виробниче навчання. Старші товариші — наставники допомагають їм удосконалити майстерність, передають їм свій багатий досвід роботи.

Колектив наш згуртований, працьовитий і це дає підстави сказати, що рік ми закінчимо без рекламаций, достроково — 25 грудня виконаємо соціалістичні зобов'язання.

Четвертому, визначальному — готуємо ударний фініш.

З. БОГАЧОВА,
майстер складального цеху.

НАСТАВНИК

Великим авторитетом і повагою користується у колективі Львівського УВП-2 кадровий трудівник, графетник Ф. К. Мартинюк.

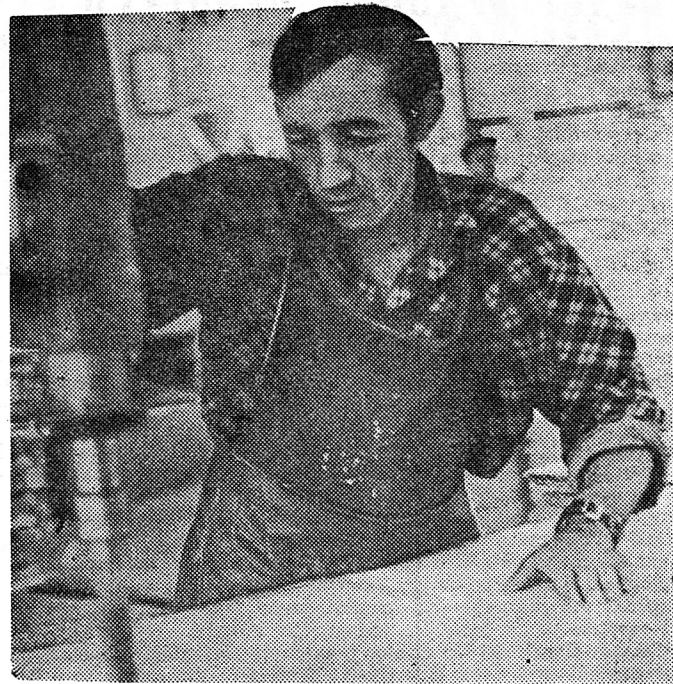
Поважають Франка Климентійовича у колективі не тільки за високі трудові здобутки, а й за добре серце. Він щедро передає людям свій досвід, своє вміння.

Деякі роки тому прийшов на підприємство Єгор Г. Він відносився до тієї категорії молоді, яку прийнято називати важковиховною. Багато доклав сил Ф. К. Мартинюк до того, щоб його вихованець зрозумів, які якості необхідні людині, щоб прожити чесно, бути корисним суспільству. Нині його вихованець один з передовиків виробництва, з честю носить горде звання робітника.

Одним з ініціаторів наставництва вважають на Львівському УВП-2 Франка Климентійовича. І справді, сьогодні чимало трудиться на виробництві його вихованців — ударників комуністичної праці, серед них Надія Динисюк, Ярослав Китик, Володимир Гурський, Ганна Данилевич.

Нині наставництво у колективі Львівського УВП-2 набуває широкого розмаху.

Т. ХИТРОВА.

Володимир Якубик — верстатник Дрогобицького УВП. Ударник комуністичної праці постійно вишукує шляхи вдосконалення методів виготовлення заготовок до меблів. Він один з найактивніших раціоналізаторів підприємства.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

ПРАЦЮЄМО І ВЧИМОСЯ

Колектив Миколаївського учбово-виробничого підприємства завершує виконання плану 1974 року. Включившись у соціалістичне змагання, і зваживши свої можливості, робітники підприємства вирішили річну програму виконати достроково на п'ять днів.

Ще на початку року всі бригади взяли соціалістичне зобов'язання і з честю їх виконують. Бригада машинної заготовки, де бригади-

ром Л. П. Кривийський, бригада шліфувальників — бригадир Є. Г. Гуськов, бригада складальників, яку очолює М. Ю. Буняк та бригада оздоблювальників — бригадир Є. К. Ворчаков — ці бригади постійно перевиконують соціалістичні зобов'язання.

На підприємстві працює 73 ударники комуністичної праці, десять «Майстрів — золоті руки», шість бригад завоювали почесне

звання — комуністичних і шість бригад виборюють це звання.

На підприємстві набрало широкого розмаху наставництво. Ветерани праці А. Н. Самойлюк, А. П. Ткаченко, Д. М. Бурименко та інші навчають молодих і передають їм свій досвід, прищеплюють їм почуття робочої гордості, уміння цінувати робочу хвилину і трудову копійку.

Молодь бере активну участь в громадському житті, добре вчиться у вечірній школі робітничої молоді, працює в спортивних секціях, відвідує гуртки художньої самодіяльності.

На підприємстві багато уваги приділяється вивченню досвіду роботи мебелних підприємств УТОГ і інших меблевих підприємств. Недавно група робітників нашого підприємства відвідала Донецький меблевий комбінат, побували ми і на Єнакієвському УВП. На цих підприємствах ми багато взяли корисного для себе, особливо нам сподобалась організація праці і технологія виробництва на Єнакієвському учбово-виробничому підприємстві. Там створені відмінні побутові умови для робітників. З ними ми поділились досвідом роботи по поліпшенню якості продукції.

Колектив Миколаївського УВП прикладає багато праці, щоб достроково завершити план дев'ятої п'ятирічки і разом з тим готуємо необхідні умови, щоб в наступній п'ятирічці різко поліпшити якість меблів.

М. ГЕРАСИМОВ,
заст. директора УВП
по виховній роботі.

ПРАЦЯ ПРИКРАШАЄ ЛЮДИНУ

Згадується мені випадок, який змусив замислитись. Випадок, на перший погляд незначний, але з своїм особливим, хоч і прихованим змістом.

Дівчинка з вузликом в руці біжить вулицею, раз-по-раз спотикаючись. Вона запізнювалась до школи на збір і дуже поспішала. Поруч з нею торохтить запряжений кінний віз, на якому сидить збирач макулатури.

— Сідай, — звертається до неї візник, бажаючи допомогти дівчині, — за п'ять хвилин доеду.

— Ви що, осоромити мене хочете? Щоб і мене звали ганчірницею?

І надала ходу, не помітивши, як боляче чоловік сприйняв цю образу. Коли до школи залишилося недалеко, вона так благально поглянула на нього, що він повернув коней назад. Дівчина, витираючи слези, пішла своєю дорогою.

Щоб читачеві було зрозуміло, необхідне невелике пояснення.

Візником, що пропонував послугу, був батько дівчинки. Приїхавши додому пообідати, чи в якійсь іншій справі, він дізнався, що донька запізнюється. Відмовившись від обіднього відпочинку, запропонував їй підвезти. Що було далі, читачеві відомо.

Не хочу називати імені цієї дівчинки, але імена двох інших людей назову охоче. Моя розповідь далі буде про Галину Петрівну і Петра Миколайовича Кисельових. Ці люди — члени нашого міжрайвідділу УТОГ і працюють на фермі колгоспу імені Горького Троїцького району, що на Ворошиловградщині.

Ще тільки благословляється на світ, як Галина Петрівна і Петро Миколайович ідуть на роботу. Пліч-о-пліч вони трудяться на фермі і професія їх далеко не романтична, вони — доярки.

Пятнадцять років подружжя Кисельових трудиться на фермі і своєю роботою пишається не менше, ніж пишаються люди ін-

ших професій. Щороку ферма першого відділку виходить переможцем у соціалістичному змаганні, збільшуючи надой молока. На уроцистих зборах, де оголошуються підсумки соціалістичного змагання, подружжя Кисельових згадують добрими словами. Їх поважають і шанують односельчани.

Високої продуктивності молочної худоби домоглось подружжя Кисельових у четвертому, визначальному році дев'ятої п'ятирічки.

Своєю невтомною працею Галина Петрівна і Петро Миколайович дали до столу трудящих понад 600 тисяч літрів молока.

Я певна, що дівчинка, про яку я розповіла, не відмовилась би від склянки молока, тим більш від морозива. Але ж, це все на наш стіл прийшло не само собою, це — плід праці багатьох людей.

Хотілось б, щоб прочитавши ці слова, та дівчинка замислилась. Всі в дитинстві мріють бути льотчиками, лікарями, політниками, героями. Але коли виростуть, то працюють там, де підкаже жит-

тя, де вони найбільш потрібні, до чого є покликання. Якщо хлібороби не виростять хліб, тваринники не дадуть м'яса, молока, то не зможе літати льотчик, не відправиться на полюс полярник.

Ні, даремно дівчинка соромиться їхати на батьківському возі, зневажливо ставиться до батьківської роботи. Робота її батька теж почесна й потрібна.

Беручи в руки нову книгу, зошит, портфель, не кожний знає, що певна частина книжок, зошитів та інших предметів шкільного вжитку виготовлена з макулатури.

Всяка робота у нас потрібна і почесна. Як з маленьких струмочків народжується велика річка, так з праці кожної людини виростає загальний добробут нашого народу.

В. ФЕДОРЧЕНКО,
завідуюча Сватівським клубом глухих.
Ворошиловградська обл.

ОЩАДЛИВО ВИКОРИСТОВУВАТИ ЛАКОФАРБИ

раді були висвітлені такі питання, як стан нормування лакофарбних матеріалів і основні шляхи по зниженню витрат при виробництві меблів; роль технічного контролю у справі зниження витрат нітропродукції; ефективне використання лакофарбних матеріалів та інше.

На нараді виступили керівники підприємств з інформаціями про виконання плану організаційно-технічних заходів, спрямованих на зниження витрат лакофарбних матеріалів і з проектами таких планів на 1975 рік.

Учасники наради ознайомились також з умовами виробництва меблів на державній Донецькій меблевої фабрики, де раціональні рішення питань, яке може бути використане і на наших підприємствах.

Головне ж, що було зроблено під час наради — це колективне розроблення основних напрямків

в галузях, в яких повинні проводитися роботи по зниженню витрат лакофарбних матеріалів.

Оскільки витрати цих матеріалів можливі при введенні останніх у виробничий процес, то першим напрямком по зниженню цих витрат є:

удосконалення організації одержання, транспортування, зберігання і подачі цих матеріалів безпосередньо до лаконоливної машини, або іншого засобу нанесення їх на деталь.

Другим напрямком — є раціональна організація виробництва. Тут особлива увага повинна бути приділена забезпеченню витримки технологічних режимів як самої обробки, так і підготовки деталей перед обробкою. Згадані технологічні режими на більшості підприємств нашого Товариства на робочих місцях відсутні.

Третім напрямком є удосконалення технологічних процесів. При

розробці заходів у цьому напрямку, слід реально зважити свої можливості по впровадженню окремих операцій, забезпечуючи зниження питомої витрати лакофарбних матеріалів на квадратний метр оброблюваної поверхні. Ряд таких операцій вже розроблені і впроваджені на державних підприємствах.

Заслугує уваги впровадження ґрунтовки поверхні реакціоздатним ґрунтом, розробленим і впровадженим Міністерством деревообробної промисловості Латвійської РСР, а також термопрокату деталей, розробленого і випробуваного в Міністерстві лісової і деревообробної промисловості УРСР. При цьому знижуються витрати лакофарбних матеріалів приблизно на 30 процентів.

Четвертим напрямком є ефективна організація праці, соціалістичне змагання й матеріальне стимулювання за економією лакофарбних матеріалів.

П'ятим напрямком є оптимальний вибір асортимента прийнятого до виробництва меблів. В цьому питанні Товариство, що має різні галузі виробництва промисловості при освоєнні комбінованої мебелі з металевими елементами, не буде мати особливих труднощів.

В ці дні підприємства переглядають плани організаційно-технічних заходів по зниженню витрат лакофарбних матеріалів на виробництво меблів на 1975 рік. Хочеться сподіватися, що якісний перегляд і виконання цих планів в найближчі роки дасть можливість позбутися добре відомої підприємствам деревообробної галузі проблеми нітропродукції.

М. МЕЛЬНИЧЕНКО,
начальник технічного відділу
ЦП УТОГ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3
сторінка

Четвер, 5 грудня 1974 р.

З деяких причин об'єктивного і суб'єктивного характеру питання раціонального використання лакофарбних матеріалів на підприємствах деревообробної галузі стало надзвичайно актуальним. Справа в тому, що на протязі останніх років було прийнято у виробництві такий асортимент меблів, на який витрати лакофарбних матеріалів у розрахунок на один мільйон карбованців виробленої продукції найбільший у країні. Так, на 1975 рік норми витрат нітропродукції на один мільйон карбованців складає 135,87 тонн, в той час, як по Міністерству лісової і деревообробної промисловості України — 66,0 тонн у 1974 році, а в Міністерстві деревообробної промисловості Латвійської РСР — 30 тонн у 1974 році. Забезпеченість підприємств нашого Товариства лакофарбними матеріалами складають близько 50 процентів.

Восени цього року на Єнакієвському УВП відбулась нарада керівників деревообробних підприємств. Її тема: «Шляхи зниження витрат лакофарбних матеріалів на виробництво меблів». На на-

БУДИНІ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ

Садгирський будинок культури кожного вечора гостинно розчиняє двері для тих, хто прийшов з трудової зміни щоб з користю використати своє дозвілля. Дуже допитлива молодь працює на Садгирському УВП.

Сюди приходить кожний, хто на сторінках книг і періодичних видань шукає відповіді на все нові запитання. Цікава лекція, популярний кінофільм, новинки науки і техніки приваблюють допитливий розум молодих робітників. В цьому вони шукають романтику трудового подвигу.

План роботи Будинку культури і бібліотеки побудований з урахуванням знаменних дат календаря. Забезпечити людям культурний відпочинок, ввести їх у світ мистецтва, літератури, науки, історії відкрити перед ними чарівну палітру шедеврів Ермітажа і Третьяківки, пояснити таємниці природи — це далеко не повний перелік запланованих заходів Будинку культури. Робітничу аудиторію цікавлять і живі проблеми сучасності, рух молоді за мир, Африка, яка бореться, закони соціалістичної етики, питання радянського законодавства тощо.

Наведеним вище коло питань не обмежується. Всі культмасові заходи об'єднують в цикли, які включають в себе багато тем. Це — вєнори трудової слави, посвячення в робітники, вшанування ветеранів праці, зустрічі з видатними людьми. Працює усно-мімічний журнал і клуб «Горизонт». Організовано жіночий клуб «Буковинка», в якому вирішуються найрізноманітніші питання етики, побуту, тощо.

Працівники Будинку культури постійно відчують потребу допомоги партійної організації, активу, лекторської групи, яка створена при Будинку культури.

Працівники Садгирського будинку культури проводять значну роботу на громадських началах в районах області. Виїжджаємо з концертами і спектаклями, проводимо лекції, бесіди, допомагаємо у вирішенні організаційних питань міжрайвідділами на місцях.

Колектив Будинку культури широко розгортає змагання за присвоєння йому звання «Колектив високої культури обслуговування».

І. ТАРАСЮК.

ЕКЗАМЕН ВИТРИМАНО

Протягом цього року пройшли переатестацію народні колективи художньої самодіяльності Українського товариства глухих. Вісім Народних театрів і чотири ансамблі танцю захищали своє право називатися «Народними».

Наприкінці листопада з творчим звітним виступив самодіяльний Народний ансамбль танцю «Кримчанка» Сімферопольського будинку культури (керівник В. Я. Веселова). Звіт самодіяльного Народного ансамблю танцю «Кримчанка» був останнім і, таким чином, всі дванадцять колективів відвідували перед авторитетними комісіями і відстояли своє високе звання.

Тепер перед керівниками цих художніх колективів стоїть завдання: глибоко проаналізувати висновки і зауваження комісії з тим, щоб у своїй подальшій роботі ще більше удосконалювати майстерність і нести в маси велике мистецтво.

В. ЖУКОВА,
ст. методист науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

СВЯТО УРОЖАЮ

Клуб Сватівського міжрайвідділу УТОГ Ворошиловградської області того дня був прикрашений квітами, на спеціальних столиках дбайливо розкладені дари полів та готова продукція сільського господарства, все, що вирощено і зроблено золотими руками трудівників. Посланиці колгоспного села прагнули не тільки показати працю своїх рук, а й ознайомитися з роботою своїх сусідів. Одночасно з організацією виставки передбачалося обговорити назрілі питання на наступний рік, поділитися досвідом роботи.

Учасників свята врожаю зустрічали дівчата в українських костюмах, які вручаючи квіти, запрошували прибулих до залу. Для мене було великою честю відкрити це свято і поздоровити з ним його учасників.

Потім перед присутніми виступив головний агроном Сватівського сільськогосподарського управління І. А. Гнатенко, який ознайомив прибулих з виконанням соціалістичних зобов'язань Сватівським районом.

З теплим словом звернувся він до трудівників колгоспів і радгоспів, на прикладі кращих навів яскраві факти самовідданої праці членів УТОГ на селі. Такі, як свинар

ка колгоспу ім. Т. Г. Шевченка М. Г. Шаповалова, що перевиконала взяті зобов'язання у відгодівлі молодняка і добовому прирості ваги на 350 грамів. Тваринника колгоспу ім. Дзержинського П. Дудник, М. М. Мороз — телятницю того ж колгоспу, телятниця колгоспу «Правда» В. О. Гуцену та інших товаришів, якими пишаються трудові колективи.

По закінченню доповіді групі трудівників сільського господарства були вручені посвідчення і значки ударників комуністичної праці.

Райком профспілки нагородив грамотами тих, хто відзначився самовідданою працею. Серед них П. А. Носов, В. В. Носова, М. Г. Манько, Г. Е. Манько, А. І. Челомбитко та багато інших.

Перед учасниками свята виступили аматори художньої самодіяльності, які підготували цікавий концерт.

В. ФЕДЧЕНКО.

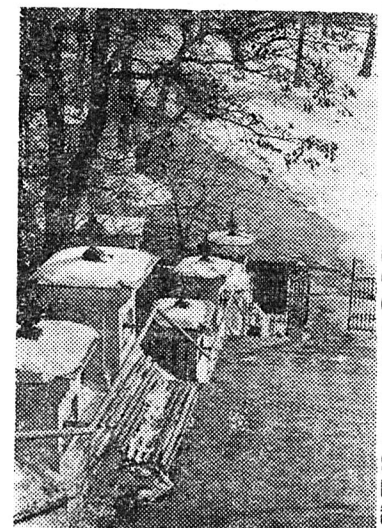
КНИГА

Говорят, что книга, как родник,— Я согласен с этим всей душой, Ведь когда бы к ней я ни приник, Напоят она живой водою.

Говорят, что книга, как огонь,— Я и это подтверждаю смело, Ведь не грудь мою и не ладонь, Сердце мне иная книга грела. Говорят, что книга, словно друг,— Это правда! — заявляю тоже. Книга друг, что не изменит вдруг И в беде любой тебе поможет. Средь людей ищу друзей своих. Как же их, друзей надежных, мало!

Ну, а сколько прочитал я книг — Каждая мне другом добрым стала. Говорят, что книга — это свет. И дивлюсь я верности названья. Книга — свет, светлей какого нет, Свет глубокий мудрости и знания. Книга — свет и радость для земли, И об этом люди не забыли, Как фашисты в злобе книги жгли, А они и в пламени светили.

Н. НЫРОВ.

Фотоетюд. Тане перший сніг.

Практика роботи культзакладів УТОГ, завдання і вимоги, викладені в постанові травневого Пленуму ЦК Компартії України (1974 р.) по дальшому поліпшенню ідеологічної роботи, вимагають внесення змін у положення про змагання культзакладів і відділів УТОГ.

Враховуючи це, Центральне правління УТОГ і президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств спільною постановою затвердили положення «Про клубну установу і відділ УТОГ відмінної роботи».

Змагання за звання «Колектив високої культури обслуговування» між культустановами та відділами Українського товариства глухих, яке розпочалося у 1971 році, стало дієвим засобом покращення і вдосконалення діяльності Будинків культури, низових відділів та клубів. Воно сприяло перетворенню культзакладів і відділів у своєрідні центри по комуністичному вихованню трудівників, підвищенню їх ролі у виробничому та суспільно-політичному житті, в організації їх культурного відпочинку.

Звання «Колектив відмінної роботи» може бути присвоєно будь-якому Будинку культури, клубу (міському, районному, міжрайонному), а також облвідділу УТОГ.

Велику увагу при визначенні переможця у змаганні відділу буде приділено участі колективів у республіканському соціалістичному змаганні за кращу постановку роботи в культустановах і відділах, що проводиться Товариством та республіканським комітетом профспілки.

Колективам, які візьмуть участь у конкурсі, необхідно постійно, на високому рівні проводити масово-політичну та культурно-освітню роботу, спрямовану на підвищення політичної і трудової активності членів УТОГ, на виховання комуністичного ставлення до праці, мобілізацію їх на успішне виконання народногосподарських планів і взятих виробничими колективами соціалістичних зобов'язань.

В ЖИТАХ

У житах.
Хтось живе, живе...
Не живе, то повинен жити.
Над полями димок пливе
З невидимих в колосі жител.
Надихаються житнім цвіттям,
Щоб століття прожить не одно...
І здається,
зернина житня
Впала в серце
на саме дно...

РЕВОЛЮЦІЇ СНІГ

Революції сніг...
Революції сніг...
Ветерани ідуть. Білі голови їх
Заметілей далеких порошу несуть.
Білі голови їх...
Довга путь!
Революції сніг,
Революції сніг,
Ти назавше на землю замаєну ліл!
Ти і досі червоно метеш у світі—
Крізь твою заметіль
нам іти та іти!

ШАХОВІ БАТАЛІЇ

Друга листопадова зміна відпочиваючих у будинку відпочинку «Сосновий бір» виявилася багатою на шахістів-любителів. Спочатку думалось, що ентузіастів цього виду спорту, здатних за шаховою дошкою забути навіть про обід чи вечерю, не більше трьох—чотирьох осіб, та коли за планом культмасової роботи 20 листопада мав початись шаховий турнір, то їх набралось аж 14.

З першого ж дня розгорілись запеклі шахові баталії. З кожним днем бої набирали все більшої сили.

І ось першим фінішував старший інженер Міністерства місцевої промисловості УРСР киянин П. Г. Хохлов, який з тринадцяти

НОВЕ У ЗМАГАННІ КУЛЬТЗАКЛАДІВ

Значне місце у проведенні змагання відводиться різнобічним формам і методам клубної роботи, зв'язку культзакладів з виробництвом, організації шефської роботи, впровадженню всього нового.

Культзакладам та відділам, які братимуть участь у змаганні, необхідно планувати свою роботу таким чином, щоб якомога ширше спиратися на широкий громадський актив, організовувати систематичну роботу рад культустанов.

Усі культзаклади УТОГ у залежності від кількості членів УТОГ, які мешкають у районі розташування культустанови, клубних працівників, матеріальної бази і умов, діляться на чотири групи.

До першої групи відносяться: Київський Палац культури ім. А. В. Луначарського та Харківський, Львівський, Одеський, Дніпропетровський, Донецький, Ворошиловградський, Запорізький обласні Будинки культури.

До другої групи відносяться: Житомирський, Вінницький, Івано-Франківський, Кіровоградський, Миколаївський, Полтавський, Сімферопольський, Ужгородський, Херсонський, Черкаський, Чернігівський, Чернівецький Будинки культури.

До третьої групи відносяться: Луцький, Ровенський, Сумський, Хмельницький Будинки культури та Тернопільський клуб, а також Будинки культури тих районних міст, де є учбово-виробничі підприємства УТОГ.

До четвертої групи культустанов Товариства відносяться всі інші районні клуби.

Колективи, які візьмуть участь у змаганні за звання «Колектив відмінної роботи» необхідно своєчасно оформити приміщення культзакладу високоїдеюно, актуальною наочною агітацією, що висвітлює найважливіші питання

з життя країни, відображає відповідальні завдання сьогодення.

Щодо відділів УТОГ, які візьмуть участь у змаганні «Колектив відмінної роботи», то їм необхідно буде забезпечити дострокове і якісне виконання головних заходів і контрольних цифр по організаційно-масовій і фізкультурно-спортивній роботі, чітке керівництво роботою первинних організацій та компактних груп держпромисловості, в сільському господарстві, організацію якісного обслуговування членів Товариства в побутових питаннях та інше.

Рішення про включення Будинку культури, клубу, міськвідділу, міжрайвідділу, райвідділу до участі у змаганні приймаються на загальних зборах членів Товариства.

При повному виконанні умов змагання, звання «Колектив відмінної роботи» присвоюватиметься Будинку культури, міському відділу обласного центру з врученням спеціального диплома, перехідного вимпела Центрального правління УТОГ і Українського республіканського комітету профспілки та грошової премії у розмірах:

— Будинкам культури першої групи — 750 крб., другої групи — 500 крб., третьої групи — 400 крб., міському відділу — 250 крб.

Районним Будинкам культури, клубам, міжрайонним відділам УТОГ з врученням спеціального диплома, перехідного вимпела обласного відділу УТОГ та обкому профспілки і грошової премії у таких розмірах: Будинку культури — 350 крб., клубу — 250 крб., відділу УТОГ — 200 крб.

Підсумки змагання за присвоєння високого звання «Колектив відмінної роботи» будуть підводитися облвідділами згідно положення у першому кварталі 1976 року.

В. ПИЛИПЕЦЬ,
інструктор оргвідділу ЦП УТОГ.

З ПЕРШОЇ КНИЖКИ

Газета вже повідомляла читачів про вихід у світ першої книжки віршів члена УТОГ Миколи Манківського. Сьогодні друкуємо декілька поезій із його книжки «В житах».

СИНІВСЬКЕ

Оспівую свою роботу
Материнським рутяним словом...
В ній — пісенний, весільний потяг,
В ній — зітхання веселе веслове,
Простолюдна вона, мов радість,
В ній — полудяна дзвінкість душі,
Коли літня робоча пташність
Понавішує маминих райдуг

На садн, на отецьку браму
І на тесаний мною міст...
За яке б я діло не брався —
Красен, красен Роботи зміст!
Ним наповню життя і творчість,
Ним наснажу щоденну думку.
...Хай Роботи знамено тріпоче.
Не спускайте його
й на мить!

ЛІСОВА БАЛАДА

— Лісник? — запитали.
— Ні, син його...
Вас виведу, — голос юначий.
У хлопця ми погляду синього
Шукали.
І раптом... незрячий!
А він усміхнувся:
— Пора мені...
І світло — в гушавину сонну.
...Та ніч,
блискавицями ранена,
Нам капнула
в пам'ять червоно!

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

ИНДЕКС 60981. Київ, друк. КДВО УТОГ, зам. 1879—9500. 74 р.